СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 96. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 27 квітня 1933. VOL. XLI. No. 96. Jersey City, N. J., Thursday, April 27, 1933. THREE CENTS.

ФРАНЦІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД АМЕРИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ВАШИНҐТОН. — Французька делеґація, яка приїхала разом з бувшим французьким премієром, Едвардом Еріотом, намагається осягнути головно одно: добути забезпечення, що Америка обороняти ме те, що Франція здобула у Верзайськім договорі.

ПЕРЕГОВОРЮЮТЬ У СПРАВІ ВОЄННИХ ДОВГІВ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт і англійський премієр Мек Донелд видали новий спільний комунікат, у якім ствердили, що між ними прийшло до вияснення справи воєнних довгів. У тій справі зачнуться незабаром осібні переговори, які будуть вестись у Вашинґтоні й Лондоні.

РЕПУБЛИКАНЦІ ДАЛІ ПРОТИ ІНФЛЯЦІЇ.

ВАШИНҐТОН. — Сенатор Рід з Пенсилвенії назвав демократичну інфляційну програму програмою „нездорової валюти". Він доказував, що інфляція доводила кождий край до руїни.

В такий самий спосіб висказувалися про інфляцію бувші секретарі скарбу з часів адміністрації Гувера: Мелон і Милс.

Та не зважаючи на спротив републиканців, сенат прийме інфляційні проєкти.

ЗА НЕЗНАЧНУ ІНФЛЯЦІЮ.

НЮ ЙОРК.—Представники асекураційних компаній є тої думки, що інфляція не пошкодить, якщо вартість валюти не спаде вище 15%. Зате більший спад може відбитися дуже погано на асекураційнім бизнесі, бо властники поліс одержуватимуть через спад вартости валюти на ділі далеко менше, ніж надіялися дістати.

КАНАДА ДУМАЄ ПРО КРАЩИЙ ЗБУТ.

ВАШИНҐТОН. — Канадійський премієр, котрий перебуває тепер у Вашинґтоні, хоче зблизити торговельно Канаду до Злучених Держав. І не диво, коли взяти під увагу, що експорт Канади до Злучених Держав, який виносив у 1929 р. $503,496,000, впав у 1932 р. до $174,101,000.

НЕ ДОВІРЯЮТЬ СИЛІ ПРЕЗИДЕНТА.

ВАШИНҐТОН. — Французька делеґація в клопоті. Вона пригадує собі, що по війні американський конґрес не ухвалив того, на що згодився тодішній президент Вилсон. І думає, що таке саме може статися тепер з тими умовами, які заключить Рузвелт з Францією.

НЕ ЗНАЮТЬ, ЯК ПОСТАВИТИСЯ ДО ДЕРЖАВНИХ БОНДІВ.

ВАШИНҐТОН. — Державна скарбниця випускає нові бонди і випустить їх ще далеко більше. Тепер застановляються над тим, що за ті бонди треба наразі заплатити добрим доляром, а віддавати їх буде держава тоді, коли той доляр може мати далеко меншу вартість.

ФРАНЦУСЬКА ПРОПАҐАНДА.

НЮ ЙОРК. — В Злучених Державах раз-у-раз підносяться голоси ріжних французьких журналістів чи політиків, котрі сюди приїжджають з викладами, що Франція нічого так не бажає як світового замирення. Тесаме повторює тепер Пієр де Ляну, представник французького Товариства Ліґи Націй. Він каже, що в Америці пишуть багато неправдивого про те, що в Европі заносяться на війну та що там панує ненависть між державами.

РОЗПРАВА В СПРАВІ МУНІЯ.

СЕН ФРЕНСИСКО. — Сотки полісменів стерегтимуть судовий дім, у якім буде відбуватися нова карна розправа проти Томи Мунія, котрий сидить 16 років у тюрмі за здогадний бомбовий замах у 1916 р.

Кажуть, що радикальні елементи плянують з того приводу велику демонстрацію з 20,000 учасниками.

ПЕРКІНС ОБОРОНЯЄ 30-ГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ.

ВАШИНҐТОН.—Секретарка праці, міс Перкинс, обороняла потребу негайного введення 30-годинного тижня праці в промислі. Вона теж заявилася за ухвалення мінімальної заробітної платні. Все те сказала вона перед „Гавз Лейбор Коміті".

Її промові прислухувалися понад 400 присутних, між якими була жінка президента Рузвелта і дочка англійська премієра.

ГЛУХІ ДІТИ СЛУХАЮТЬ РАДІОВОЇ ПРОГРАМИ.

НЮ ЙОРК. — У нюйорській школі для глухих дітей випробувано новий апарат, який винайшов д-р Гуго Лібер з Ню Йорку, а який уможливив глухим дітям слухати програми, передаваної через радіо. Це були діти, котрі не чують з причини хороби ушного барабана. Новий апарат переносить звуки прямо до мозку.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ЕКСЦЕСИ В КОВНІ.

У Ковні після вистави в тамошньому театрі дійшло до кровавої бійки між Литовцями та Жидами. Здемолювали кілька жидівських крамниць. Побили до крови 16 Жидів. Ранених забрали до шпиталю.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЛИТОВЦІВ У СХІДНІЙ ПРУСІЇ.

Литовська преса повідомляє, що згідно з одержаними вістками із Східної Прусії положення переслідуваних гірше, ніж про це може повідомляти німецька преса, яка боїться, щоби її не припинили.

Положення Литовців у Східній Прусії погіршується з кожним днем, а культурна праця просто виключена.

БОЛЬШЕВИКИ ПРО ІТАЛІЙСЬКИЙ ПЛЯН.

Вся радянська преса виявляє вдоволення з причини упадку італійського пляну. „Ізвестія" і „Вечерная Москва" впевняють, що вістря пропонованого пакту було спрямоване проти Радянщини. В кореспонденції з Парижа вони витають радісно заяви Даляд'є-а і Бонкура, зложені в комісії закордонних справ сенату, що ніхто не буде квапитися з приняттям нового пакту, вважаючи ту заяву відкиненням італійського пляну Францією. Одночасно підкреслюють значіння польсько-радянського пакту про неагресію, що є основою дальшого зближення обох сусідніх держав.

НЕ ХОЧЕ БІЛЬШЕ ВІНЧАТИСЯ НА ЛІТАКУ.

Молоді подруги Кавсмейкер з Сидней, Нова Зеляндія, кажуть, що на літаку дуже зле вінчатися. Того роду спорту вони недавно доконали, коли то пастор вінчав їх високо над містом Сидней. Пастор Г. Мілс каже, що й він більше не дасть своєї згоди на вінчання в літаку. Передовсім літак дуже гойдається і тяжко в нім при церемонії стояти. Далі літак так шумить, що не чути слів торжественного приречення.

БІДА ВЧИТЬ РОЗУМУ.

Господарська скрута, яка специяльно на Покуттю дається добре відчувати, спричинила, що народ майже цілковито перестав пити й курити. Навіть колись гучні весілля відходяться нині без алькоголю. Пяного чоловіка тяжко нині стрінути. Чиста прогібіція, шкода тільки, що примусова, а не добровільна.

СТРАЙКЕРАМ ЗАГРОЖУЮТЬ ДЕПОРТАЦІЯ.

Наслідком страйку в Еніокс, Б. К., можуть бути масові депортації чужинців, котрі стали публичним тягаром, якщо іміґраційний департамент в Оттаві послухає рекомендації місцевого іміґраційного урядника, Фича. Після поліційного слідства перепровадив Фич від себе допити і 30 березня оповіщено, що він припоручив 36 чоловіків до депортації. Більшість з них є замішані в страйк, а є чужинці, котрі ще не живуть 5 літ у Канаді. Походять з ріжних частей Европи.

Допити не скінчені і є можливість дальших припоручень до депортації.

ГОТУЮТЬСЯ ДО СВІТОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Англійський секретар закордонних справ, Саймон, поробив усі заходи, щоб по нарадах у Вашинґтоні, які скликав президент Резвелт, відбути нараду представників усіх держав, що візьмуть участь у міжнародній економічно-фінансовій конференції яку скликається до Женеви на 15 червня б. р.

ПРОТЕСТ ПОЛЬСЬКИХ СІОНІСТІВ.

Президія центрального комітету сіоністичної організації в Польщі ухвалила прилучитися до протестаційної акції, яку заініціював жидівський американський конґрес проти переслідувань Жидів у Німеччині. У звязку з тим відбудуться в Польщі віча та протестаційні жидівські походи.

НАЙСИЛЬНІЩИЙ ЧОЛОВІК У СВІТІ.

Кажуть, що найсильнішим чоловіком у світі є Болгарин Ілія Кубанов. Про нього кажуть, що він на шнурах підносить догори автомобіль з чотирма пасажирами ваги 1½ тони.

ПІД ПОГРОЗОЮ РЕВОЛЬВЕРА Й КРІСА.

Московське політбюро рішило, що в місцевостях, де хлібозаготівка не дала бажаних вислідів, цьогорічні засіви мають відбутися під наглядом війська. В тій цілі до кожного колхоза виделеґують відділ війська зі старшиною. В північнім Кавказі це рішення вводять уже в життя. Селяни зустрічають військо вороже й відмовляють кватир для вояків. Навіть зареєстровано вже кілька випадків побиття поодиноких вояків селянами. Між старими комуністами цей порядок викликав не лише здивування, але й обурення, бо вважають, що насилання військових відділів до колхозів це дуже велике ризико.

ШВАЙЦАРІЯ — КРАЇНОЮ ГЛУХОНІМИХ.

Швайцарію вважають класичною країною глухонімих. Згідно з переписом населення з р. 1920 було в Швайцарії 8,000 глухонімих, а офіційні статистичні дані з р. 1930. вказують, що в тому році було там 6,893 глухонімих, цебто 17 глухонімих припадало на 10,000 мешканців. Щоби запевнити глухонімим (це відноситься теж до сліпих) відповідну опіку підчас подорожі, принято міжнародній знак, а саме: три чорні пункти на жовтім тлі. Цей знак носять глухонімі і сліпі на опасці на руці.

БОЙКОТУЮТЬ НІМЕШКІ ЛІКИ.

На спосіб жидівських організацій в інших краях і румунські Жиди ухвалили постанови про бойкот німецьких товарів. Постанови такі ухвалили між іншими лікарі в Букарешті та Семиґороді. Вони вже стали записувати хорим німецькі ліки та бойкотують климатичні німецькі місцевости. Крім того ведуть енерґійну пропаґанду за бойкот серед купецтва. В Кишиневі на жидівському вічу постановили допильнувати додержання бойкотових ухвал відносно німецьких товарів і щоби вікликати поробленi вже в Німеччині замовлення.

ЗАБОРОНА РЕФЕРАТУ І КОНЦЕРТУ.

Дня 12 березня заходами і в салі філії „Союза Українок" у Володимирі О. Цинкаловський мав виголосити реферат на тему „Українська шляхта в XVII і XVIII століттю", після чого хор під орудою Л. Пашкевича мав відспівати низку пісень. Всі пісні вже передтим були переглянені старостою. Та на велике здивування, управа філії „С. У.", яка звернулася за відповідним дозволом до староства, одержала писемце, що дозволу не уділено. Але причина тої відмови скоро виявилась. Відомий клюб „Рідна Хата" на той день замовив панахиду по Т. Шевченку, а ввечері в „Рідній Хаті" відбулася вистава „Сатана в бочці" („Сатана в бочці" в день роковин смерти Шевченка!). Задля такої „важливої" справи („Сатана в бочці") староство відмовило дозволу на реферат Українцям.

ТЕРОРИСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ В КИШИНЕВІ.

Часописи повідомляють, що в Кишиневі викрили терористичну організацію. Арештували 40 комуністів. Знайшли в їх хатах багато обтяжуючого матеріялу, комуністичні друки, ґранати, динаміт.

ВТІКАЮТЬ З РАДЯНЩИНИ.

Коло села Дільна в районі Станева перейшли на польський бік 14 селян, що були заняті при будові військової дороги. Втікли тому, що дві доби не дістали теплої страви. Втікачів було спершу 60, однак 46 придержала радянська гранична сторожа.

ФАБРИКА ФАЛЬШИВИХ ЗАЛІЗНИЧИХ БІЛЕТІВ.

В Холмі викрила поліція фабрику фальшивих залізничих білетів. Фальшивники мали власну друкарню і, що важніще, банду зорганізували тамошні залізничі урядники. Всіх їх арештовано.

РОЗВЯЗАЛИ „РУХ МЛОДИХ".

Адміністраційна влада розвязала у львівському воєвідстві ендецькі гуртки „Руху млодих", тому, що вони загрожують публичній безпеці й порядкови. Із зібраних документів виходить, що члени організації „Руху млодих", зближені ідеольоґічно до розвязання „Обозу Велькей Польскі", не шанували тепершньої державної влади, ширили фальшиві вісти й ненависть між громадянськими верствами та виступали ворожо проти жидівської національної меншини.

„Рух млодих" був зорганізований на військовий лад, що спирався на дисципліні та безумовному підпорядкуванні приказам старшим. Побіч явної діяльности він теж діяльність нелеґальну й конспіративну, видаючи тайні друки.

Одночасно в Перемишлі розвязано „Зжешене млодзєжи народовей", що було експозитурою „Руху млодих".

ПОСУХА В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ.

Південну Африку навістила посуха, яка нищить збіже й сіно. Як вона довше потреває, то не матиме цього року зміжа на збут за кордон.

УКРАЇНА В КІГТЯХ СТРАШНОГО ГОЛОДУ

МІСТА ПЕРЕПОВНЕНІ ГОЛОДНИМИ Й БЕЗЗАХИСНИМИ ДІТЬМИ. НАСЕЛЕННЯ ОХОПЛЕНЕ БАЙДУЖНІСТЮ.

ЛОНДОН (Англія). — Секретар Ллойд Джорджа, Гардет Джанс, друкує свої спостереження на Україні, які він виніс звідти підчас свого недавнього перебування там. Газета „Дейлі Експрес" подає його замітки про Харків у 1930, 1931 і 1933 році. Гардет Джанс каже, що в 1930 році він бачив, як у Харкові починалися будови ріжних великих будівель, які большевики ставили там за плянами своєї пятилітки. Тоді всі жили надіями на майбутнє.

У 1931. році він бачив серед комуністів та їх прихильників піднесення на дусі й надію, що вони скоро закінчать своє „соціялістичне" будівництво й переженуть Америку. Скрізь почувалася відвага, запал і надія та віра в кращу майбутність.

Нарешті в 1933 році Гардет Джанс побачив Харків уже зовсім не таким. Усе місто страшенно занепало, вулиці були брудні й непаправлені, величезні будівлі стояли недокінчені, а їх стіни валилися, населення пригнічене, байдуже й без усякої віри в майбутнє. По вулицях бродили тисячі безпритульних та голодних дітей, які приставали до прохожих і випрошували копієчку на хліб. Біля пекарень він стрінув людей, що по два дні стояли в черзі, очікуючи на хліб, але в пекарні не було хліба й вона стояла з забитими дошками дверима та вікнами.

Від Харкова по стаціях він скрізь бачив усе ті самі натовпи голодних і байдужних людей. Тепер усе населення отверто сміється з радянської влади, сміється гірко над своїм страшним рабством і повільним умиранням з голоду. Гіркий сміх крізь сльози й глум та злідливі анекдоти стали одинокою розвагою й утіхою населення. Вдодатку до голоду скрізь в містах і на селах панує тиф. Джанс бачив на стаціях конаючих від тифу старших людей і беззахисних дітей, на яких ніхто не звертав ніякої уваги.

Покищо лише війська чека почувають себе не зле, а все населення віддалося на ласку долі й чекає, саме не знаючи, яких змін.

ЛИШЕ ВІЙНА МОЖЕ ЗМІНИТИ КОРДОНИ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ.

ПРАГА (Чехословаччина). — Міністер справ закордонних, Бенеш, виголосив у парляменті довгу промову про міжнародне становище. Він між іншим заявив, що всі розмови про ревізію мирових договорів не мають під собою ґрунту. Правда, в деяких випадках кордони можуть бути виправлені, але лише при безпосередньому порозумінню заінтересованих держав.

Що торкається ревізії кордонів Чехословаччини, то змінити їх зможе лише війна, заявив міністер Бенеш. Він остерігає Угорщину, Австрію та Німеччину проти підтримки їх Мусолінієм. Італія буде підтримувати ці держави так довго, як довго це буде їй потрібне, а потім почне сама боротьбу з ними, коли побачить, що вони набирають сили.

МОСКВА ПРОТЕСТУЄ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Радянський посол у Берліні запротестував проти ревізії та арештів німецької поліції в приміщенню управи Німецько-Російської Нафтової компанії. Там арештовано 20 службовців компанії, а над управою компанії уряд поставив свого комісаря.

Поліція каже, що вона знайшла багато доказів того, що ця компанія не лише торгувала радянською нафтою, але ще в більшій мірі провадила комуністичну пропаґанду в Німеччині. Уряд лишив протест московського посла без уваги.

ВАРШАВА ЗАПЕРЕЧУЄ.

ВАРШАВА (Польща). — З поінформованих кол повідомляють, що ще не підписано проти-ревізійного договору між Польщею, Францією та малою антантою. Тепер лише ведуться в цій справі переговори. В засаді всі ці держави будуть проти ревізії договорів і кордонів.

В районі Вильна було зібрано 40 тисяч польського війська. Мобілізація технічних та спеціяльних частин була переведена на значному терені Польщі й дала повне задоволення маршалови Пілсудському та воєнному штабови.

ЗАСУД АНГЛІЙСЬКИХ ІНЖИНІРІВ — БЛЮФ.

ЛОНДОН (Англія). — Секретар закордонних справ Саймон, заявив у палаті послів, що після його розмов з інжинірами Метрополітен Вікерс компані, які вернулися з Росії, він тепер ще більше переконаний, що большевицький суд над англійськими інжинірами не мав під собою ніякого ґрунту. Большевики зробили його для своїх політичних цілей. Тому заборона довозу радянських сировців до Англії є справедливою й доцільною відповідью большевицькій Росії.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 110 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1848.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НОВЕ ЗБРАТАННЯ.

Франція, Польща й мала антанта (Чехословакія, Румунія і Югославія) радять над тим, як би спільними силами не допустити до ревізії Верзайського договору. До себе притягають ще одного спільника — совіти. І нема сумніву, що притягнуть; явно чи тайно, але притягнуть. Франція кине совітам якісь охлапи й совіти охотно підпишуться далі вдержувати Верзайський договір, як підписали з Польщею договір про ненапад і дали згоду на задержання Польщею загарбаних нею українських земель.

Як бачимо, то в часі, коли в цілім світі всі найкращі уми добачують головну причину теперішнього лиха у Верзайськім договорі, складається нова коаліція, щоби не допустити ніяким чином до ревізії цього договору. В часі, коли у Вашинґтоні радять над замиренням світа, на польських кордонах побренькують шаблями. В часі, коли шукають виходу зі світової депресії й приходять до порозуміння, що треба перевести зміни в територіяльнім і політичнім змислі, й то перевести їх мирною дорогою, укладається нова політична формація, яка заповідає нову війну.

Ота нова коаліція є протиставленням тої, яку творять Анґлія, Італія і Німеччина, котрі є за ревізію Верзайського договору. Це є політична противага тим, котрі хочуть зміни в Европі, котрі є того переконання, що таке положення, яке є тепер в Европі, довго вдержатися не може й мусить викликати нову війну.

Совіти годі вважати поважним чинником під військовим оглядом. В евентуальнім воєннім конфлікті вони можуть відограти хіба тільки далеко гіршу ролю, від тої, яку відіграла Росія у світовій війні. Польща є мілітарною державою. Але національно — неоднаковою. І тим вона не буде на довшу мету боєздатною. Боєва сила і здатність Чехословаччини, Югославії й Румунії слабкі. Лишається тільки одна Франція. На її плечі буде вложений увесь тягар нового воєнного конфлікту, бо її союзники покажуться в тім конфлікті кінець кінцем тільки тягаром. З такими союзниками вона не видержить навіть боротьби з відродженою Німеччиною, не говорячи вже про евентуальний конфлікт з Італією чи Анґлією. А й до того останнього конфлікту мусить прийти, коли Франція обстоюватиме те, що не може вдержатися. Події й конфлікти на німецько-польськім пограничу вказують ясно, що Верзайський договір і спокій в Европі разом істнувати не можуть.

НАЦІОНАЛІЗМ ТА СОЦІЯЛІЗМ У НІМЕЧЧИНІ.

Хоч фашизм, як політичний світогляд, має однакову основу, то в ріжних країнах фашистівські режіми не однакові. Італійський фашизм відріжняється від польського, німецького або мадярського фашизму. Те саме бачимо й у соціялізмі. Хоч соціялістична ідея однакова, то програми соціялістичних партій, їх політика, форми орґанізації творяться відповідно до місцевих обставин. Тим то інший характер має соціялістичний рух в Анґлії, інший у Франції або в Німеччині.

Як прийшла німецька національ-соціялістична (фашистівська) партія до влади? Звичайно, не тим способом, як дехто думає, що, мовляв, зявився „великий чоловік" Гітлєр і своєю волею все зробив. Одна людина не робить історії. Тільки спираючись на маси, може провідник цих мас „творити історію"

Гітлєр почав свою боротьбу за владу в Німеччині під прапором **соціялізму.** Щоб притягнути до своєї партії робітників, Гітлєр приняв назву для своєї орґанізації — „національ-соціялістична робітнича партія". Хоч провідник цієї партії мав фінансову піддержку від німецьких капіталістів, то це не перешкаджало йому йти наввипередки з комуністами в „соціялістичній" демаґоґії. Немало комуністів перейшли під Гітлєрів червоний прапор з білою свастикою, бо вони вірили, що Гітлєр швидше поведе їх до соціялізму, як комуністичний інтернаціонал. Побачивши за собою масовий рух, Гітлєр став поміркованіший і почав відмовлятися від соціялізму. Через те в його партії вже 1929 року повстала опозиція на чолі з Оттом Штрассером. В своїй книжечці — „Міністерські крісла чи революція" — Штрассер писав так про свій спір з Гітлєром: „Так, пане Гітлєр, отже коли ви хочете задержати капіталістичну систему, то ви тоді не смієте й говорити про соціялізм! Бо наші партійні члени — це в першій лінії **соціялісти**, й ви покликаєтесь на партійну програму, яка виразно вимагає **соціялізації** підприємств".

Здавалось би, що тепер, після перемоги на виборах до парляменту, Гітлєр міг би легко відкинути від своєї партії додаток „соціялістична". Але в дійсности зробити цю зміну не так просто. Бо демаґоґія мститься. Насамперед ті робітники, що позаписувалися в Гітлєрову партію, не хотять бути тільки „гарматним мясом" у руках капіталістів. Вони вимагають, щоб Гітлєр охороняв їхні права й інтереси. Очевидно, партія Гітлєра в своїй масі міщанська, але провід партії мусить числитися також з пролєтаріятом. До трох четвертин німецького народа — це робітники фізичної або розумової праці. І хоч далеко не всі вони соціялісти, то всі майже настроєні вороже до капіталізму; вони **антикапіталісти.** Прихильники Гітлєра незадоволені тим, що кермування господарством і фінансами в Німеччині Гітлєр лишив у руках таких міністрів-маґнатів капіталу, як Ґуґенберґ та Шверін-Кросіґ. Національ-соціялістичні „ячейки" на фабриках не хотять коритися диктатурі підприємців і вмішуються в розпорядки директорів.

На цьому тлі можемо зрозуміти причину виступу „правої руки" Адольфа Гітлєра — міністра Ґерінґа на мітинґу в Берліні 8 квітня 1933 р. На цім вічу провідник національ-соціялістичних професійних союзів, Енґель, у своїй промові скаржився на занепад професійного робітничого руху в Німеччині і казав, що ніхто не платить членських вкладок, так, що наслідком того скоро лишиться в національ-соціялістичнім професійнім союзі тільки „провідник" — Гітлєр та порожні доми професійних орґанізацій. Енґель нарікав також на руїну соціяльного забезпечення робітників у Німеччині: „З того, що було зроблене до цього часу в соціяльній політиці, лишилася руїна. Ціла нація мусить нести повинність забезпечення наших старих, бо культурний стан народа пізнати також з того, як він опікується своїми стариками". („Фосіше Цайтунґ", Берлін, 10 квітня 1933 р.).

Між іншим Енґель торкнувся також відносин робітників та капіталістів у Німеччині й сказав на адресу фабрикантів такі слова: „Ми не визнаємо роботодавця, як роботодавця; є тільки один працедавець, це є нація, нарід. Без люду ви, капіталісти, — купа гною".

Національ-соціялістичний міністер Ґерінґ у своїй промові на цім вічу проголосив: „Переміг не тільки німецький націоналізм, але також німецький соціялізм. Тільки той, хто признається до німецького соціялізму, є правдиво національний... Передумовою національ-соціялізму є те, що також соціяльні проблєми розвязуються".

Не будемо дошукуватися, чи щиро, чи тільки для „роблення настрою" сказав ці слова Ґерінґ. Важне те, що він мусів говорити ці слова перед німецькими робітниками. Перед німецькими національ-соціялістами лежать два шляхи: або спертися виключно на великий капітал і залишити зовсім соціялістичні кличі, абож прислухуватися до настроїв мільйонів німецького робітництва.

Гітлєр уже зробив вибір: він іде єдиним фронтом з „національними" німецькими капіталістами. Але в партії є „ліва опозиція", до якої ще треба говорити ласкаві слова про соціялізм. Прийде час, коли цю опозицію Гітлєр „вичистить" із своєї партії так, як це робив і робить Сталін у своїй партії. Самособою, в культурній Німеччині диктаторське правління зустрічає більше перешкод, як у некультурній Росії, або неписьменній Італії.

ПОДІЇ В СОВІТАХ.

Що в московській імперії, яка називається для милення очей „союзом" держав, не гаразд, про це пишуть всі, почавши від наших радикалів, новоселівців, а скінчивши на орґані архикатолика еп. Хомишина, „Новій Зорі". Річ ясна, що кожний з іншої причини радіє чи сумує з причини провалу большевицької внутрішньої політики та запопадливо нотує „факт", не знаючи, що з ними дальше робити.

Так „Громадський Голос" бідькається, що большевики заводять панщину, забороняючи селянам покидати колхози, що є рівнозначне з давним панцизняним „GLEBAE ADSCRIPTUS", це значить „приписаний до землі", до одного місця, з якого не можна було відійти без дозволу пана. „Діло" мало не плаче, що Дніпрельстан „ранений" саботажистами. Річ ясна, що наводити такі і їм подібні „факти" можна аж до завороту голови. Все це одначе розвалу Москви, визискувача України, не посуне ні на пядь дальше. Бо коли большевики навіть самі впадуть, то їхнє місце займуть якісь „Евразійці", чи якісь інші нові большевики, як ми сьогодні замісць творити нове життя будемо лише реєструвати події. А може ці нові московські зайди будуть у майбутньому підшиватись під католицькі ідеї піcланництва і будуть признавати навіть „святу приватну власність".

Що в Москві не все гаразд, це видно передусім з того, що діється в самій комуністичній партії. В її нутрі відбуваються „дивні" процеси. Останньо донесла преса, що в Москві викрито новий заговір проти теперішньої провідної большевицької кліки. Заговір цей плянували лідери правої опозиції, що рекрутуються зпоміж вищих урядовців центральних установ. Згідно з вістками арештовано 159 осіб, а Рикова, Бухаріна та Томського, головних лідерів правої опозиції, тому, що вони мають велику популярність серед членів компартії, засадили тільки під домашній арешт. Велику популярність має головно Бухарін, бувший голова III. Інтернаціоналу та професор Комуністичної Академії, якого ще Ленін називав любимцем всеї партії. Він має великий вплив на членів компартії, які мають уже досить експериментів. А дальше, стоячи на становищі одиничного селянського господарства та свобідної торговлі на внутрішних ринках, Бухарін, як і взагалі права опозиція, знаходить прихильників і зпоза лав компартії. Колиб права опозиція не мала опертя в компартії та в широких масах, Сталін ні хвилини не вагавсяб післати їх там, де висилає менш „популярних" опозиціонерів, та не замикав би їх у домашньому житті. Та тут треба ствердити, що провал большевизму наступить тільки під прапором революції поневолених націй, які знищать його, в першу чергу як витвір духа ворожої їм галапасної московської нації.

Та поки ще ця революція не скріпла до остаточного зриву, большевицька Москва вживатиме всяких способів, щоб опанувати ситуацію, яку створюють поневолені нації на всіх ділянках життя. До таких засобів слід зачислити останню чистку в компартії України, що відбулася з початком цього року. Дальше: розстріли визначних большевицьких урядників, та спеців і заповіджений суд над дальшими спецами, обвинуваченими в саботажах совітських установ.

З приводу 15-ліття червоної армії відбулися в Москві величні паради. І на одному святі Ворошілов заявив, що за цих 15 літ большевики вспіли укріпити свої границі, укріплюючи їх рядом твердинь. В цей спосіб большевики забезпечуються перед зовнішним ворогом. Але дарма! Смертельний удар большевицькій Москві прийде зі середини. Цим ударом буде якраз революція поневолених Москвою націй. Революція, яка зростає і щораз більше кріпне, несучи неминучу загладу московским большевикам, отже, між іншим і впершу чергу, їх пануванню над Україною.

„Наш Клич",
Львів.

І. Мелевич.

ЗАЗДРІСТЬ

(Оповідання).

(8)

— Ти може боїшся стрінутися з Гнатом? Ти гадаєш, що він важивсь би приступити до тебе? Він тобі не рівня, щоби з тобою битися. Для нього є його товариші.

— Нехай, що твоя правда, — відповів панич. — Та все ліпше було би не лізти йому на очі. Мусмо конче йти туди, йому попід ніс? Чи ліс малий?

— Нехай раз вже рішиться! — сказала дівчина і тупнула ногою. — Я довше не годна ждати. Раз вже хочу знати, на чім стою.

Ті слова панич розумів троха інакше, як дівчина. Гадаючи, що Марина хоче знати, як вона з ним стоїть, він сказав:

— Се ти можеш сказати в кождій хвили, бо лиш ти рішаєш. Я вже давно рішився.

— Ще є третий. Вперед Гнат мусить знати, що ти мене любиш. Ми обоє мусимо знати, що він на те скаже.

— Я з Гнатом не хочу зійтися! — крикнув панич. — Далі не піду. Вертаймося!

— То ти так любиш мене? Як хочеш, то вертайся сам... Як знайдеш дорогу назад і не зблудиш. Тільки затям собі, що як тепер розійдемося, то вже не дам тобі приступити до себе!

Знов приступивши до хлопця і гладячи його попід бороду, вона спитала:

— Тобі досить того, що поцілував лиш моє чоло? За хвилю рішиться. Або цілком розійдемося, або як Гнат, побачивши мене з тобою, погодиться з тим, що я не для нього, то тобі зараз дам право цілувати мене досхочу і як хочеш.

Вхопила його ліву руку, взяла її поза себе і своєю лівою рукою притисла до свого лівого бедра. Виглядало так, неначе би Росько обіймив її за стан. Свою праву руку поклала на його лівім рамени і сказала:

— Ходім! Зараз буде або, або.

Зробили не цілих сто кроків і вийшли в новий зруб. Там була партія Лагодина. Робітники зараз побачили наближаючуся до них пару. Цокання сокир затихло. Всі поставали і дивилися, що з того вийде. Пара йшла просто на Гната. До нього стали підходити також всі його товариші. Паничеви мороз пройшов по тілі, бо побачив, що Гнат підвівся і, глянувши на них, кинув сокиру. Крикнув щось до своїх товаришів, мабуть щоби лишилися на своїх місцях. Сам став підходити до надходячої пари.

Дівчина дожидала Гната, сміло глядячи йому в очи. Панич не знав, що з собою зробити. Ним стало телепати, він кланцав зубами. Хотів, щоби під його ногами земля розступилася. Колиж вона не розступалася, панич загадав накивати пятами. Зсунув з плечей кіш і спустив його на землю. Сам став поволи відступати взад. Бачучи, що він хоче чкурнути, Марина прискочила до нього, вхопила його за руку і гладячи її, підбадьорювала його.

Чим ближче до неї підходив Гнат, тим палкіше горіли її очи, тим сильніше рішучість і хитрість били з її лиця. Коли Гнат вже стояв перед нею і глядів на пару, очевидно згори вона промовила, підсміхаючися:

— Ти казав, що або ти, або ніхто. Ти казав, що як не вволю твоєї волі, то жаден парубок не приступить до мене; що ніхто не полюбить мене. Диви! Ось тут є мій милий. Я скористала з того, що ми йшли попри твій зруб, отже я поступила до тебе, щоби мого милого й тобі показати.

Гнат лиш скоса глянув на панича і спитав:

— Та такого пуцьвірка ти вибрала собі?

— Який є, такий є, та добре що є, — відповіла глумливо. — Який є, такий є, та кращий і ліпший від тебе.

Гнат лиш махнув рукою, начеб відігнав муху, що хотіла йому сісти на ніс, і сказав:

— Лиши се, Марино. З тобою про се я не буду балакати. Я вже знаю, чому. То лиш парубки роблять один одному такі збитки. Якби жаден з нас не зачинав собі з вами, то ви не мали би нагоди обманювати нас. Я з тобою не маю ніяких порахунків, бо я рахуюся тільки з парубками.

Звернувшися до Роська, Гнат спитав:

— Ти, пане школяр, не чув що то я поклявся зробити кождому, хто буде чіпатися до тої о?

Панич був би зробив найліпше, як би був відповів, що не чув. Та він, недоріка, став парубка нарозумляти:

— Я чув... Та ви, любий, крепкий пане Гнат... ви не маєте права... бо... бо не я винен, що Марина... що на милування нема силування... Сподіваюся, що ви розважите... що ваш розум... що прийдете до розуму...

— До того я вже застарий, — перебив Гнат. — Ти, школярику, замолодий і задурний, щоби мене вчити. Якби ти про мою погрозу не знав, то було би досить з тебе, як би я тебе тепер перестеріг тільки добрим словом. Та ти добре знав, що тобі грозить. Хоч ти знав, то робив неначе мені наперекір. Тепер вже замало було би перестерегти тебе добрим словом. Мушу тобі відобрати охоту баламутити дівку. Ти, школяр. Може прислужуся тобі і ти буєш мені вдячний, як я, так як то буває в школі, покладу тебе на коліно і натягну тобі штанята. Ходи но сюди!

Кінець промови парубка так розсердив хлопця і розбурхав його кров, що на хвилю він цілком забув за небезпеку.

— Ліпше, щоби вбив мене, ніж я мав би стерпіти таку зневагу! — погадав і відскочив пару кроків узад.

Школяр нагадав собі ріжних героїв, про яких вчили його в школі. Між ними був якийсь, що дав себе розмяцкати в моздірі. Римлянин Муцій показав ворогови, що римський вояк нічого не боїться; вклав руку в огонь. Якийсь Курцій скочив у пропасть. Спартанські молодці не ревіли, хоч їх до крови смагали батогами. Також американські Індіяни нагадались йому, що своїм криком трівожили ворога. Росько загадав скористати з того, що його навчила школа, надіючись, смілістю і криком загулюкати і спантеличити Гната. Школяр витягнувся, грізно глянув Гнатови в очи і крикнув:

— Я не невільник! Не дам себе знасилувати, ні загулюкати. Я маю свою волю. Я не стерплю, щоби хтось приказував мені, або щось забороняв. Ще такий хлопський бовван, хоч би був ще раз такий великий!

Гнат, котрий хвилю терпеливо слухав, лиш кивнув рукою. Панич перекинувся і впав на землю, саме під ноги Марини. Коли дівчина побачила його заллятого кровю, наробила крику і втікла. Побігла просто до школи.

Учитель і його жінка немало стрівожились, коли двері з ломотом відчинилися і в кімнату вскочила розчіхрана, червона, задихана і з жахом на лици донька сусіда Чулая. Професор гадав, що то у сусідів столося якесь велике нещастя. Дівчина ще більшого жаху нагнала їм, коли крикнула:

— Ваш Росько небіжчик! Вбив його той медвідь, Гнат Лагодин. Тільки розмахнув лапою і Роськови зробив капут.

— Сусе Христе! — крикнула професорова.

— Що ти верзеш?! — крикнув учитель.

— Я сама бачила, — впевняла Марина. — Росько впав мені під ноги. Ось дивіть! І на моїй нозі кров. То кров Роська.

Дівчина наставила до них босу ногу. На нозі справді була пляма. Тепер професор вже увірив.

— На смерть? — спитав.

— Чи на смерть, не скажу. Всеж таки впав заллятий кровю.

Де він? Далеко відси?

— В лісі, там де рубають. Заведу вас.

Учитель вхопив свій сурдут, бо дома ходив лише в камізельці, і на рукави натягав по дорозі, біжучи ма Мариною. За учителем бігла його жінка. Не далеко забігли, бо в половині дороги стрітили свого синка живого. Вели його старий Куцяра і Прокіп. Він майже висів між обома, піддержуваний ними. Крови на лици вже не було, бо умили його ще на місци. Ліве лице було напухло. Крім кількох зубів, не хибувало йому нічого. Саме через ті зуби, що висипались були, залляла його кров. Коли зійшлися з його батьками, Куцяра потішав їх:

— Ціле щастя, що Гнат вдарив наскоси. Якби був добре замахнувся і вдарив так, як він вміє, то голову був би збив на хамуз.

— Шкода було би головки, — додав Прокіп. — Так, то лиш зуби вилетіли. Та панич Росько, як буде учителем, то все буде мати щось їсти. Як є що їсти, то зуби може чорт взяти. Ліпше мати повну губу кулеші без одного зуба, як повну губу зубів без зернятка кулеші.

(Дальше буде)

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ

39.

Члени від. 192 У. Н. Союза в Геркімер, Н. Й., на місячнім мітінґу 9 квітня 1933 р. ухвалили такі конвенційні проєкти:

1. Щоб були ті самі урядники й редактори „Свободи", коли вони не зробили ніякої помилки й шкоди нашій орґанізації, бо краще організація розвивається для добра членів і не робиться ніякого роздору поміж членами, коли не переводиться непотрібних змін.

2. Щоб дати на місячні вкладки Союза позичку тим членам, котрі конче потребують.

3. Щоб календарі були дані членам даром від Союза.

4. Щоб „Свобода" виходила на 6 сторін: три сторони по українськи, а три по англійськи.

5. Діточий журнал щоби був знесений.

6. Діти, які переходять до старого роду, щоби мали привілей один рік не платити.

7. Діти, які платять по 50 центів, щоб були виплачені по трох роках, коли батько жадає звороту грошей, а не по десятьох, як стейт дозволяє.

8. Щоб кождий відділ мав право вибирати делеґата, коли числить 20 членів.

9. Щоб були фонди зменшені бодай по два центи.

10. Щоб грамоти не були скасовані до виміни на новий рід, а щоб члени тримали свої грамоти далі, бо новий рід на теперішний час задорогий на оплату. Наш відділ проти нього.

За уряд відділу 192-го:

Михайло Конікевич, предс.; **Василь Ґудзій**, касієр; **Н. Німий**, секретар і делеґат.

40.

Тов. Український Клюб Поступовий, від. 70 У. Н. Союза в Джерзи Сіти, Н. Дж., на своїм мітінґу дня 11 квітня ц. р. ухвалило слідуючий проєкт на 18. конвенцію У. Н. Союза:

1. Щоб шановні делеґати запитали на 18. конвенції У. Н. Союза, чому до назви Український Народний Союз — додано слово: **інк.** (інкорпорейтед?) Назва орґанізації У. Н. Союза має позістати така, яка була дотепер, а не У. Н. Союз, інк.

2. Всі головні урядники й головні радні мають бути присутні на головній 18. конвенції, котрі були вибрані на попередній конвенції й мають здати справоздання з їх діловодства за останні чотири роки, без огляду на їх політичні чи релігійні переконання, бо так звучить § 5. У. Н. Союза.

3. Наш відділ не принимає нової реформи, бо то є проти статута У. Н. Союза після § 6: Власть законодатна. Щоб шановні делеґати запитали на цій конвенції, хто дав право головному урядови У. Н. Союза таку реформу запровадити?

4. Наш відділ пропонує, щоби на будучу конвенцію Українського Народного Союза мав право на вибір делеґата тільки такий відділ, котрий має найменше 50 членів і має право на вибір одного делеґата з одним голосом і так далі на кождих 50 членів одного делеґата.

5. Дієта для делеґатів на цій конвенції не повинна бути більша як $8 денно.

6. Жадна особа, котра занимала якийсь уряд в офісі У. Н. Союза чи у „Свободі", або мала платне заняття в У. Н. Союзі, не повинна бути вибрана до жадного уряду підчас конвенції.

7. Скреслити § 16 G. в додатку до статута з 17. конвенції в Нюарку, Н. Дж., де говориться про злуку відділів на вибір делеґата.

8. Поправити § 185. Новий відділ не може бути заснований, коли має менше як 10 членів, а не буде вповні правосильний до вибору делеґата, доки не буде мати у відділі щонайменше 50 членів.

9. Щоб знести примусову платню за „Свободу" й за календар У. Н. Союза.

10. Платня головних секретарів не повинна бути більша як $180 на місяць.

11. Головний предсідатель щоби мав свій офіс в У. Н. Союзі й сталу місячну платню, а тоді не потрібно буде стільки помічних сил, бо буде один бос в офісі, котрий буде все доглядати.

12. Поправити § 133 б. і додати, щоби всі члени дістали бальоти й самі відголосували у відділі. Щоб на будуче у справі референдум у якійсь зміні в У. Н. Союзі, як примір у справі реформи чи інших важних справах, міг кождий член голосувати й щоб таке референдум було висилане кождому членови з головної канцелярії У. Н. Союза.

13. Щоб шановні делеґати і делеґатки рішили щось певне у справі будови сиротинця.

15. Щоб шановні делеґати запитали: Чому головний уряд У. Н. Союза заказав не принимати членів на старі роди обезпечення без жадного розпорядження останньої конвенції?

15. Щоб запитати також на конвенції, чому гол. рек. секретар Каштанюк до цього часу не дав виказу у „Свободі" з річного засідання головного уряду У. Н. Союза.

16. Щоб головний уряд У. Н. Союза не примушував старих членів зміняти свої грамоти на нову реформу.

За уряд тов. Український Клюб Поступовий, відділ 70. У. Н. С.:

Данило Мадай, предс.; **Іван Білобрам**, касієр; **Іван Гелета**, фінансовий секр.; **Григорій Євусяк**, делеґат.

41.

Члени тов. „Сокіл", відділ 336 У. Н. Союза, ухвалили на своїх зборах дня 9. квітня слідуючий проєкт.

1. Щоби аґент асекураційної компанії не міг бути делеґатом на конвенцію У. Н. Союза.

2. Параграф 146 змінити, щоб урядники У. Н. Союза, котрі побирають місячну платню, не побирали денної дієти, крім коштів подорожі.

3. Змінити параграф 179, щоби члени могли платити вкладку річно, чи півчно, або місячно, як член хоче.

4. Щоби члени У. Н. Союза платили 4% від позичок, які вони візьмуть на свої грамоти.

5. Щоби дати дивіденди членам по двох роках членства.

6. Календарі дати членам безплатно або зовсім не видавати.

7. Платню урядників знизити на 25%, бо всюди знижують.

8. Часопис „Свобода" щоб виходив на шість сторін: чотири сторони по українськи, а дві сторони по англійськи; діточого журналу зовсім не видавати, бо на це буде дві стороні „Свободи".

9. Щоби фонд конвенційний знизити з 5 цнт. на 3 цнт.

10. Щоби Союз платив відділових секретарів.

11. Щоби фонд запомоговий знизити з 8 цнт. на 5 цнт.

12. Щоби ввести це одні рід грамот діточих або завсти 20 років ендавмент.

13. Щодо сиротинця, то здержатись з купном, бо тепер безробіття й не можливо зібрати відповідного фонду на ту ціль.

14. Відділових секретарів, щоб платив У. Н. Союз зі своєї каси.

Григорій Кісіль, голова; **Григорій Степанек**, секретар; **Михайло Савчак**, касієр.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

СТ. ЛУІС, МО.

Народне життя.

У нас майже всяку народну роботу починало Товариство св. Володимира, відділ 179 У. Н. Союза, при Народнім Домі. Свідоміші Українці з української католицької церкви брали участь, але часто на перешкоді була рутенщина. Аж останніми часами в парафії повіяло українським духом. Народна робота зачала розвиватися.

Перше було влаштоване Листопадове Свято. Потім на поклик виставового комітету з Шікаго, який був поміщений в нашім часописі „Свобода", вибрано місцевий комітет для збирання жертв на українську виставу. До комітету ввійшли слідуючі: д-р Николай Клим, о. Йосиф Ганяк, Григорій Лужецький, Михайло Дмитришин, Йосиф Криса, Теодор Владика, Василь Білик, Павло Голдак, Василь Паращак, Михайло Вівчаровський і Тимко Шпить. Цей комітет занявся збіркою, яку вислав до Шікаго.

Дальше, дня 9. квітня цей самий комітет улаштував спільний обід в церковній гали на дохід вистави. На цім обіді перший промовляв о. Ганяк, котрий звернув увагу на молодіж, щоби не трапилася для нас, то є не пропадала поміж чужинцями, щоби тримались своєї церкви та своєї організації, а хлопці щоб дружилися зі своїми дівчатами. Другий промовляв гром. Прокіп Марфут, взиваючи молодіж працювати для свого народа і брати участь в політичнім життю цеї держави і добиватися вищих становищ. Ви, каже, молодіже, можете принести велеку користь для парафії та українського народа. Цей обід випав дуже гарно. На поклик о. Ганяка нарід зложив красну суму, котру розділено на дві части: одну часть дарувано на новозаложений атлетичний клюб, а другу часть вишлеться комітетови до Шікаго. Ст. луїські Українці вислали вже близько 300 долярів на цю виставу.

Незадовго має відбутися концерт в честь Івана Франка і Тараса Шевченка. Тут мушу ще згадати, що при українській католицькій церкві організується школа танків. Ці танцюристи мали нагоду виступати кілька разів в театрі „Одеон". Останнього разу, то є 26. березня ц. р., знов виступали в тім великім театрі „Одеон" з танцюристами інших народів. Численна публика Американців була так захоплена нашими строями та танцями, що оплескам не було кінця.

Коли наш нарід буде виступати публично в світі, де би він не жив, та інформувати чужу пресу про наші виступи, про наше мистецтво, про наші змагання, то таким родом праці здобудемо собі імя, а нашим братам у рідні краю поможемо здобути сонце волі та свобідну незалежну українську державу.

Д-р Николай Клим.

—o—

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Аматорська вистава.

Заходами 12. від. ОДВУ поставлено дня 19. березня драму „Тарас Бульба".

Сюжет драми обнимає дні нашої славної корачини, як заборола народньої волі й віри. Мова там про козаків, найчесніших й найхоробріших лицарів, котрі відрікались розкошів світа задля вірної служби Україні, котрі „не давали посоромити української землі". Тарас, хоч дав можність синам пізнати вищу науку, вчить синів, що найбільша фільософія — це служба Україні. Драма передає своїм змістом відому повість Гоголя „Тарас Бульба".

В головних ролях виступали найкращі аматорські сили. Гром. М. Рибак, у ролі Тараса, віддав чудово дух козака Тараса, горіючий нестримним бажанням пімсти. В ролі Андрія, захоплював публику своєю небуденною мистецькою грою гром. Т. Свистун, та своїм тужливим співом чарував присутних. Щире признання належиться й В. Сапелюкови, в ролі отамана. Треба тільки дати змогу розвинутись кращє талантови. Подиву гідне признання належиться панні А. Жмутиновій за добре виконання ролі Ляшки Людвіки. В ролі жида виступив гром. В. Канюк, котрий відіграв її потішно до вдоволення всіх. Інші ролі відіграні були вдоволяюче.

При кінці зазначу, що буде дуже добре, коли наші драматичні гуртки на еміґрації, будуть ставити головно історичні драми, оперетки, й опери, які виціплювали би в народі любов і пошану до свого.

Митро Пасічник.

—o—

ГЕРКІМЕР, Н. Й.

Виступ Українського Турне.

Українське Концертове Турне Петра Ординського, влаштоване п. Василем Авраменком, виступило дня 9. квітня в галі укр. прав. церкви враз з фільмою зі старого краю. Галя була переповнена по береги, а було також багато гостей з Литл Фолс.

Референт пояснив перебіг світової війни і боротьбу в 1918 і 1919 роках. Подавав це як свідок тих подій, бо сам боровся за кращу долю і волю своєї вітчини. Говорив за героїв Мельничука, Біласа, Данилишина і Басарабову, що полягли невинно з рук лядських наїзників. Закінчив тим, що прийде час, що ще засяє наш прапор над столичним містом Києвом і столичним містом Галичини, Львовом.

А потім говорив ще про нашу участь у Світовій Виставі в Шікаго.

Молода дівчина, панна Кузів, в українським строю, виступила з грою на скрипці і грала дуже гарно. Це Концертове Турне зістане в нашій памяти надово. На концерті не забули згадати і за нас, Лемків, як тих, що перші прибули до Америки і так добре держаться свого.

На закінчення забрав ще слово місцевий парох о. Кашуба й висказав побажання, щоби відновити в Америці славний хор Кошиця.

Відспівано „Ще не вмерла" і закінчено концерт.

Старий Лемко.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за березень 1933 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 15. Шевчук Анна.
В. 19. Кізима Іван.
В. 25. Авраменко Василь.
В. 48. Мічел Михайло.
В. 56. Вітенко Анна, Кітляр Нора.
В. 70. Ковальчик Іван.
В. 94. Піпська Анна.
В. 99. Ковалишин Анна.
В. 101. Славник Іван.
В. 112. Деркач Стела.
В. 115. Мідич Марта.
В. 120. Греча Марія.
В. 127. Кінал Марія, Бабуля Агафія.
В. 144. Жуковський Іван.
В. 155. Ходан Метро.
В. 164. Гелетій Марія, Мельник Олена.
В. 172. Кравчук Берта, Кравчук Микола.
В. 198. Гриневич Іван.
В. 211. Бабей Анна.
В. 217. Шкапій Стела, Нищук Ксеня.
В. 221. Петришин Текля.
В. 223. Мельник Марія, Мельник Анна.
В. 233. Ленчук Ірина И.
В. 262. Придун Тарас.
В. 268. Ваврик Марія.
В. 281. Гамкало Іван.
В. 289. Головка Михайло.
В. 294. Вовк Василь.
В. 295. Мончак Анна.
В. 301. Шевчук Михайло.
В. 304. Барна Михайло.
В. 321. Куриляк Йосиф.
В. 336. Ліщишин Антонина.
В. 337. Семенків Андрій.
В. 361. Шевчук Володимир.
В. 362. Петій Анна.
В. 367. Король Розалія.
В. 369. Мазепа Василь, Мазепа Стела, Марців Анна.
В. 371. Гура Ольга, Гира Михайло, Паньків Михайло.
В. 390. Гарасим Теодор.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Фридман Йосиф.
В. 4. Келичава Юлія.
В. 10. Поточна Настя.
В. 28. Криба Розалія.
В. 47. Газин Анна.
В. 70. Келичава Михайло.
В. 73. Пашник Михайло, Пашник Анастасія.
В. 74. Мудрак Михайло.
В. 75. Петрик Анна, Зелінський Олекса.
В. 85. Пелехач Андрій.
В. 104. Рудик Софія, Рудик Антін, Шкляр Софія.
В. 107. Дуда Андрій, Дуда Юліянна.
В. 120. Щербан Василь.
В. 121. Смолінський Йосиф, Череватий Пилип.
В. 133. Головчак Стефан, Кравчук Дмитро.
В. 147. Кобінець Олена, Кобінець Михайло, Кочірка Ксеня, Кочірка Григорій, Артим Андрій, Луців Юрій.
В. 170. Савчин Іван.
В. 192. Дрозд Іван, Вацик Андрій.
В. 193. Крук Михайло, Рачик Марія, Майхрович Іван.
В. 196. Костюк Дмитро, Гавришко Марія.
В. 218. Стахура Параска.
В. 230. Кашляк Іван, Кашляк Анастасія, Венгжин Марія.
В. 239. Нагурний Стефан, Нагірна Марія, Нагірна Анна.
В. 241. Подорожний Михайло, Подорожна Параскевія.
В. 263. Войтович Яків, Вороняк Дмитро.
В. 266. Вовнянка Василь, Квас Михайло.
В. 268. Медвідь Франка, Януш Дамян, Медвідь Іван, Гладчук Семен.
В. 269. Чорнокролюк Петро.
В. 270. Гайдук Клим.
В. 274. Мирдич Іван, Мирдич Анна.
В. 276. Керда Михайло, Кміть Катерина.
В. 300. Кузма Максим, Петренко Дмитро, Кікта Петро, Сущак Дмитро.
В. 303. Мадей Марія, Карпецька Катерина, Спйох Розалія.
В. 324. Зубик Петро.
В. 333. Роля Анна.
В. 335. Пахолик Микола.
В. 338. Баран Іван.
В. 341. Зох Микола.
В. 342. Гінда Йосиф, Кіц Ольга, Кіц Марія, Гінда Марія.
В. 345. Олійник Йосиф, Макара Олена.
В. 367. Білик Микола, Білик Марія, Волошин Микола, Щупак Настя.
В. 379. Пилипів Василь, Пилипів Катерина.
В. 384. Дячун Карпо.
В. 385. Романюк Стефан, Скобар Іван, Зубрицька Текля, Зубрицький Антін, Скобар Параскевія, Квасна Текля, Квасний Тимко, Шун Михалина, Замланучин Анастасія, Замланучин Семен.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 62. Мричко Василь, Мричко Анна.
В. 64. Дворецька Ева.
В. 81. Ракочий Іван.
В. 160. Сломушинська Михалина, Сломушинський Василь.
В. 161. Кость Катерина.
В. 173. Яремчук Анна.
В. 191. Бережанський Юрій.
В. 217. Гнатів Катерина.
В. 221. Гутман Дмитро.
В. 227. Ткачишин Іван, Корнаш Василь, Корнаш Олена.
В. 228. Копчя Іван, Копчя Анна.
В. 230. Ярош Станислав.
В. 268. Рега Стефан.
В. 270. Гладкий Стефан, Гладка Катерина, Гладка Люба, Гладкий Омелян.
В. 283. Грабар Стефан.
В. 324. Пилип Теодор.
В. 359. Височанська Анна, Височанський Іван, Стодольський Михайло, Вергун Анна.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	2	39.	1
3.	3	42.	7
7.	2	43.	1
8.	5	44.	11
10.	4	45.	19
13.	15	47.	1
18.	4	48.	2
20.	14	56.	17
21.	4	57.	2
22.	16	59.	22
23.	5	62.	8
30.	1	63.	25
31.	1	66.	3
33.	6	67.	1
36.	2	69.	4
38.	1	72.	9

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
74.	18	229.	15
75.	1	230.	8
80.	7	232.	11
82.	1	233.	2
83.	4	235.	8
85.	2	236.	1
86.	11	237.	1
87.	15	238.	2
91.	17	239.	10
93.	3	242.	17
94.	7	243.	2
95.	3	244.	12
96.	50	245.	45
97.	4	247.	1
98.	5	251.	23
99.	3	252.	5
100.	5	253.	9
102.	10	254.	3
103.	29	263.	2
104.	4	266.	2
105.	8	267.	4
106.	23	269.	2
108.	6	274.	1
110.	2	275.	1
111.	13	276.	28
112.	24	279.	9
113.	4	280.	5
114.	1	281.	4
116.	4	283.	1
117.	1	285.	1
119.	6	286.	1
120.	10	288.	7
121.	38	289.	1
123.	20	292.	83
124.	3	293.	2
126.	19	295.	25
127.	6	296.	12
130.	9	299.	8
131.	12	301.	2
132.	9	307.	3
134.	2	309.	6
135.	34	310.	4
136.	3	312.	3
137.	1	316.	13
139.	6	317.	6
140.	1	321.	11
142.	1	326.	18
147.	7	327.	2
151.	1	328.	1
155.	11	329.	7
156.	2	330.	8
161.	3	333.	31
162.	3	334.	48
163.	17	335.	1
164.	1	336.	6
165.	19	338.	9
167.	12	339.	1
171.	6	340.	9
173.	13	341.	11
174.	7	342.	1
175.	6	344.	1
177.	11	345.	3
178.	14	347.	11
179.	24	349.	6
183.	41	350.	2
191.	23	352.	3
196.	3	354.	15
199.	1	361.	18
203.	32	363.	3
204.	5	364.	13
212.	26	367.	11
213.	6	370.	5
215.	1	374.	7
216.	2	375.	3
217.	66	379.	15
218.	17	385.	2
221.	1	388.	1
227.	3		

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Шаршон А. Петро.
В. 4. Сельсик Олена.
В. 7. Тима Катерина, Тима Петро.
В. 8. Мацькевич Іван, Михальчик Марія.
В. 24. Ільків Григорій.
В. 18. Лабовська Анна, Лабовський Іван.
В. 25. Козак Ілько.
В. 27. Шийка Іван, Клецор Дмитро, Заяць Василь, Безкоровайний Григорій.
В. 30. Вус Іван, Юськів Михайло.
В. 36. Духнич Катерина, Пелкій Анна, Олексин Катерина, Герега Маланка.
В. 37. Чечіль Анна.
В. 40. Гаврилів Ева, Томс Марія, Гаврилів Микола.
В. 41. Сенчишин Василь.
В. 45. Шманда Катерина, Карпчук Михайло, Стриковська Анна, Черевчук Марія, Буката Евстахій, Белюх Григорій, Слободян Стефан, Романський Василь, Вульчин Василь, Шманда Іван, Данилович Йосиф, Труш Володимир, Стриковський Василь, Драб Іван, Черевчик Теодор, Белдик Іван.
В. 70 Френцко Максим, Возняк Іван, Возняк Андрій, Ксенич Іван, Шеремета Катерина.
В. 78. Вдовяк Лесько, Геленда Стефан, Когут Михайло, Бончак Михайло.
В. 79. Литвин Стефан.
В. 85. Лотоцька Марія, Лотоцький Андрій, Шморгун Лев, Лотоцький Йосиф.
В. 87. Вархоляк Дмитро, Громовик Лука.
В. 94. Николин Павло.
В. 96. Паховка Іван, Паховка Агата, Пазин Іван, Зенчак Микола, Зенчак Розалія, Тимчик Катерина, Тимчик Юрій, Пилипко Дмитро, Кінцак Іван, Кінцак Марія, Ласик Томко, Лесик Катерина, Крук Михайло, Товарницький Йосиф, Товарницька Анна, Король Назар, Губецький Петро, Циміхуд Стефан.
В. 99. Шпур Трофим, Зомчак Параня, Любінська Розалія, Цюпа Яким, Гавришко Михайло, Зінковський Микола.
В. 102. Гечар Іван, Бурко Анастасія, Бурко Іван.
В. 104. Пацканик Йосиф, Миколайов Михайло.
В. 105. Ковтонюк Михайло.
В. 108. Курч Ілько.
В. 110. Завальницький Іван, Рушецька Анна.
В. 112. Добуш Марія.
В. 114. Войт Микола, Войт Мілька.
В. 122. Гнатуш Теодор, Сас Теодор, Сас Марія, Хоптова Юлія, Хруняк Юрій.
В. 123. Маляр Григорій, Вульчин Анна.
В. 126. Кіч Анна.
В. 130. Пашко Н. Іван.
В. 132. Лесник Розалія, Нестор Теофіля.
В. 133. Оренчак Теодор, Магдич Іван, Сайко Стефан, Стасюк Володимир.
В. 135. Шевчук Василь.
В. 146. Гурняк Дмитро, Гурняк Анна, Галишин Павло, Уруський Франко.
В. 147. Мельничек Стефан, Салаш Антін, Салаш Юстина, Юрик Юрій, Юрик Ольга, Карпевич Дмитро, Тулба Ева, Тулба Павло.
В. 151. Потелицька Марія, Потелицький Климент, Костело Анна.
В. 155. Януш Василь.
В. 163. Д-р Александров Дубін Василь.
В. 177. Зарицька Йосифа, Рекрут Омелян, Андриц Ольга.
В. 182. Хомяк Анна.
В. 193. Дзюрняк Стефан.
В. 196. Савчин Теодор.
В. 206. Городиська Пелагія.
В. 209. Келман Стефан.
В. 213. Кобрин Анна, Кобрин Марія.
В. 218. Сорока Іван.
В. 219. Якимів Дмитро, Стахура Гаврило.
В. 223. Дауган Петро.
В. 227. Плішко Михайло.
В. 228. Качмарська Анастазія.
В. 229. Литвак Франко, Литвак Карп, Кость Михайло, Кость Іван, Дубранський Іван, Кость Анна, Сенько Пилип.
В. 237. Олшевська Павлина.
В. 238. Галандзій Микола.
В. 266. Сивик Стефан, Михальчишин Іван, Михальчишин Анна, Михальчишин Марія.
В. 267. Бораковський Стефан.
В. 276. Глиста Іван, Синюта Григорій, Зіндров Ірина, Глиста Катерина.
В. 281. Петруняк Матвій, Петруняк Анна, Павлів Іван.
В. 286. Челак Михайло.
В. 294. Пекарська Олена, Петрусько Юлія, Пекарська Олена.
В. 295. Мекей Юлія.
В. 296. Литвак Мілько, Кобан Пилип, о. Бойчук Роман.
В. 300. Куривчак Дмитро, Козьовенський Дмитро, Загроднічек Михайло, Кухта Іван, Клим Марія, Клим Юлія, Левіцький Юрій, Катинська Марія.
В. 301. Коваль Прокіп, Леськів Ілько, Кошинський Теодор, Смаль Микола.
В. 308. Картичак Михайло.
В. 326. Панек Іван, Панек Йосиф, Ціздак Петро.
В. 331. Романюк Микола, Микитюк Іван.
В. 332. Козак Семен.
В. 336. Вельган Петро.
В. 339. Плавяник Теодор, Плавяник Анна, Хромяк Андрій.
В. 341. Завінський Адам, Васюник Онуфрій, Періл Леон, Фецачин Андрій, Бохонок Василь, Саврун Михайло.
В. 349. Тріщіла Константин.
В. 358. Чіхоцька Зофія, Яворська Анна.
В. 359. Тарасевич Марія.
В. 360. Еваночко Анна.
В. 361. Тиняк Іван, Петрівський Петро, Хлиста Іван, Проців Іван.
В. 367. Рудий Терефон, Плекан Микола.
В. 370. Маркіза Олекса, Бойчук Іван.
В. 384. Венгрин Іван.
В. 385. Лазовська Анеля, Лазовська Анна.
В. 388. Батюк Зофія, Костяк Юлія, Друлик Йосиф.
В. 400. Мизолоський Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 31. Копча Іван, Копча Анна.
В. 45. Стажевський Павло.
В. 48. Куземка Ілько, Куземка Катерина.
В. 63. Гутман Дмитро.
В. 70. Келечава Михайло, Гладкий Стефан, Гладка Катерина, Гладка Люба, Гладкий Омелян.
В. 90. Березінський Юрій.
В. 135. Корнач Олена, Ткачишин Іван, Корнаш Василь.
В. 218. Ярош Станислав.
В. 223. Рега Стефан.
В. 247. Яремчук Анна.
В. 276. Кость Катерина.
В. 320. Ракочий Іван.
В. 333 Лущик Настуня.
371. Височанська Анна, Височанський Іван, Стодольський Михайло, Вергун Анна.
В. 375. Розенбум Ігнатій, Пилип Теодор.
В. 378. Панас Йосиф, Панас Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 2. Будич Іван, Будич Марія, Будич Андрій.
В. 146. Козак Максим, Вітушинська Текля, Козак Анна.
В. 218. Лунів Петро, Сорока Йосиф, Стахура Стефан, Лунів Анеля, Шебеляк Стефан.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 42. Скоробогатий Іван.
В. 281. Гамкало Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Демчко Мойсей.
В. 36. Андріїв Параска.
В. 38. Крестинич Михайло.
В. 58. Фридрик Микола.
В. 107. Мудрий Йосиф.
В. 120. Щербан Василь.
В. 127. Рудий Василь.
В. 153. Пипюк Михайло.
В. 177. Пованська Марія.
В. 196. Заруба Юлія.
В. 202. Списак Олена.
В. 217. Воловчак Михайло.
В. 256. Тимчик Дмитро.
В. 296. Калиновська Катерина.
В. 350. Стефанів Семен.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1933 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	19,746
В місяци березні 1933 р. принято нових	50
В місяци березні 1933 р. принято наново	95
В місяци березні 1933 р. принято з переступними листами	28
В місяци березні 1933 р. перенесено з старого до нового роду обезпечення	1,761
Разом	21,680
В місяци березні 1933 р. суспендовано	221
В місяци березні 1933 р. відійшли з переступ. листами	29
В місяци березні 1933 р. перенесено з старого до нового роду обезпечення	1,765
В місяци березні 1933 р. відійшли зі зворотом готівки	2
В місяци березні 1933 р. відійшли на безплатне продовж.	11
В місяци березні 1933 померли	15
Разом	2,043
З кінцем березня 1933 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19,637

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д. на $ 100	7
В клясі А. на $ 250	272
В клясі А.А. на $ 500	4,206
В клясі В. на $ 750	598
В клясі С. на $1000	9,249
В клясі В.В. на $1500	206
В клясі С.С. на $2000	59

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500 на $ 500	156
В клясі О-1000 на $1000	150
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	2
В клясі О-2500 на $2500	—
В клясі О-3000 на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	107
В клясі Р-1000 на $1000	151
В клясі Р-1500 на $1500	4
В клясі Р-2000 на $2000	3
В клясі Р-2500 на $2500	—
В клясі Р-3000 на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	148
В клясі Е-1000 на $1000	83
В клясі Е-1500 на $1500	4
В клясі Е-2000 на $2000	1
В клясі Е-2500 на $2500	—
В клясі Е-3000 на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500 на $ 500	16
В клясі W-1000 на $1000	50

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250 на $ 250	63
В клясі Т- 500 на $ 500	1,049
В клясі Т- 750 на $ 750	194
В клясі Т-1000 на $1000	2,763
В клясі Т-1500 на $1500	66
В клясі Т-2000 на $2000	26
Разом	19,637

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 74. Сидорчук Стефан.
В. 114. Байдук Долореса, Зелінський Франко, Зелінська Олена, Зелінська Йосифа, Зелінська Марія, Зелінська Катерина.
В. 121 Гречкосій Наталія.
В. 139. Столярчук Евгенія.
В. 151. Камак Катерина.
В. 164. Роль Катерина, Гелета Стефанія, Гелетій Петро, Луців Катерина, Луців Марія, Мельник Марія.
В. 170 Тисаровська Евгенія.
В. 201. Кузмин Евген.
В. 218. Стахура Ольга.
В. 236. Цибульський Богдан.
В. 271. Шабатура Стефанія.
В. 295. Мончак Олена, Мончак Стефанія.
В. 312. Гулей Андрій, Овсяник Тереса.
В. 330. Поцинтилюк Анна.
В. 347. Влащенько Параскевія, Влащенько Анна.
В. 367. Блащук Василь, Блащук Роман, Блащук Анна, Блащук Анастазія, Блащук Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 87. Москаль Олена.
В. 109. Шепеляк Стефан.
В. 167. Рощипка Григорій.
В. 193. Крук Ольга.
В. 218. Ярема Станислав, Ярема Олена, Ярема Марія, Ярема Володимир, Ярема Анна.
В. 239. Нагірна Ірина, Нагірна Олена, Нагірний Іван.
В. 241. Подорожний Павло, Подорожна Марія.
В. 263. Войтович Владек, Ороняк Іван, Ороняк Марія.
В. 266. Квас Марта, Квас Ольга.
В. 268. Гладчук Олена, Гладчук Павло, Гладчук Зофія, Гладчук Володимир, Медвідь Антін.
В. 276. Керда Марія, Керда Катерина, Керда Володимир.
В. 288. Яртимик Василь, Яртимик Марія, Яртимик Андрій.
В. 342. Кіц Василь, Кіц Іван, Кіц Йосиф, Кіц Михайло.
В. 379. Пилипів Анна, Пилипів Іван, Пилипів Стефанія.
В. 384. Гумерда Марія, Гумерда Анна, Гумерда Іван, Гумерда Микола.
В. 385. Замланучин Анна.
В. 400. Шотик Олена, Шотик Марія, Шотик Елизавета, Шотик Іван, Шотик Ольга.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 81. Ракоча Марія, Ракоча Стефанія.
В. 151. Біленька Анна.
В. 160. Сломушинський Михайло, Сломушинська Анна.
В. 161. Кость Микола, Кость Елизавета Б.
В. 173. Яремчук Петро, Яремчук Іван, Яремчук Михайло, Яремчук Марія, Яремчук Григорій, Яремчук Ольга.
В. 270. Гладкий Роман.
В. 359. Височанська Александра, Височанський Василь, Височанська Ольга.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Габура Анастазія, Каня Володимир, Каня Геня, Кобак Мирон, Кобак Емілія, Цьовка Олена.
В. 28. Зазуля Марія, Зазуля Анна, Зазуля Стеля, Карлицька Олена, Карлицький Дмитро, Карлицька Анна, Карлицький Петро, Карлицька Анастазія.
В. 29. Вайпа Марія, Вайпа Теодор, Вайпа Олена, Гривняк Марія, Гривняк Зофія, Гривняк Михайло, Гривняк Василь.
В. 31. Чачьо Іван.
В. 38. Танчак Йосиф, Танчак Анна.
В. 40. Гаврилів Владек, Гаврилів Катерина.
В. 46. Угорчак Елена.
В. 50. Борківська Анна.
В. 57. Фіялка Таціянна, Фіялка Йосиф.
В. 62. Коваль Марія.
В. 65. Процак Михайло.
В. 67. Короташ Василь.
В. 70. Френцко Михайло, Френцко Анна, Коник Олекса, Коник Йосифа, Коник Петро.
В. 85. Лотоцька Сузанна, Лотоцький Іван, Лотоцька Марія, Лотоцька Анна, Лотоцький Стефан.
В. 87. Грицько Юлія.
В. 90. Борис Анна, Фриндак Анна.
В. 100. Волошанська Анеля, Волошанський Кароль.
102. Бурко Микола, Бурко Анна, Гечар Катерина, Щубака Михайло, Щубака Анна, Щубака Стефан, Щубака Олена.
В. 104. Пачканик Олена.
В. 105. Фесняк Володимир.
112. Смільчак Марія.
В. 121. Лаврук Теодор.
В. 123. Вульчин Іван Б., Вульчин Марія А., Вульчин Стефан Г.
В. 130. Пашко Анастазія.
В. 132. Говдун Анна, Сорочак Стефан, Галашинська Бронька, Галашинська Анна, Сорочак Петро.
В. 139. Німчук Наталія.
В. 140. Пірко Катерина, Пірко Іван, Пірко Микола.
В. 142. Бутинец Дмитро.
В. 146. Козак Ольга, Козак Стефан, Гурняк Анна, Гурняк Володимир, Гурняк Еленора, Дмитришин Іван, Дмитришин Володимир.
В. 147. Мельнічек Володимир, Мельнічек Іван, Кушнір Анна.
В. 156. Левіцька Йоанна.
В. 161. Петришин Ольга, Петришин Н. Петро.
В. 164. Пипяк Іван, Пипяк Юрій, Пипяк Петро.
В. 177. Рекрут Стах, Рекрут Марія, Рекрут Йосиф, Рекрут Петро, Рекрут Лев, Рекрут Володимир Омелян.
В. 206. Кава Ярослав, Кава Іван, Кава Стефанія.
В. 210. Струк Марія.
В. 213. Кушнір Дмитро.
В. 229 Кость Михайло, Кость Йосиф, Кость Анна, Кость Яків, Кость Петро, Литвак Роман, Литвак Кароль.
В. 234. Кеценюк Катерина, Кеценюк Олена, Кеценюк Анна Кеценюк Марія Кеценюк Андрій.
В. 237. Олшевський Григорій, Олшевська Анна, Олшевський Іван, Олшевський Володимир.
В. 243. Тимош Катерина.
В. 251. Модний Рудольф, Модна Стефанія, Гартман Стефан, Гартман Михайло.
В. 253. Пилипів Володимир, Пилипів Стефанія.
В. 267. Гладкий Володимир, Гладка Ольга, Гладка Люба.
В. 273. Драбик Анна.
В. 274. Макарец Михайло.
В. 276. Бірців Іван, Бірців Анна, Мельник Юрій, Кухарська Марія, Кухарська Розалія, Кухарська Анна, Кухарський Іван, Зіндрен Михайло, Антошек Олена, Антошек Стефан, Крупінська Розалія, Коруна Катерина, Коруна Евдохія, Коруна Данило, Гранович Маргарет, Гранович Володимир.
В. 282. Кіндрат Олена, Кіндрат Михайло, Кіндрат Микола, Кіндрат Марія, Кіндрат Григорій.
В. 288. Грегораш Ольга.
В. 292. Геремеш Марія.
В. 294. Салій Стефан.
В. 295. Курівчак Еленора, Курівчак Йосиф.
В. 296. Ськілко Михайло, Ськілко Анна.
В. 300. Клим Іван, Клим Антін, Клим Михайло.
В. 317. Деманик Теодор.
В. 326. Романишин Михайло.
В. 331. Бучинський Микола, Бучинський Михайло.
В. 333. Стельіга Стефанія, Стельіга Василь.
В. 339. Плавяник Іван.
В. 341. Ломиш Стефан, Ломиш Анна.
В. 342. Якимів Василь, Якимів Наталка, Якимів Ірина.
В. 361. Дубик Василь, Дубик Михайло, Баран Мирослав.
В. 364. Бець М. Олена, Бець Катерина, Бець Петро, Небозюк Луць, Небозюк Марія.
В. 367. Хороша Марія.
В. 369. Кулик Олена, Сарматюк Анна.
В. 385. Лозовський Володимир, Лозовський Павло.
В. 388. Друлик Мирослав, Друлик Іван, Друлик Станислав, Костяк Василь, Друлик Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 45. Старжевський Михайло.
В. 48. Куземка Ілько, Куземка Йосиф, Куземка Орися, Куземка Едвард, Куземка Фльора.
В. 70. Гладкий Роман.
В. 147. Біленька Анна.
В. 247. Яремчук Петро, Яремчук Іван, Яремчук Михайло, Яремчук Марія, Яремчук Григорій, Яремчук Ольга.
В. 276. Кость Микола, Кость Елизавета Б.
В. 320. Ракоча Марія, Ракоча Стефанія.
В. 371. Височанська Ольга, Височанський Василь, Височанська Александрія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 15. Шевчук Анна.
В. 48. Мицьо Михайло.
В. 56. Грушкевич Петро.
В. 99. Ковалишин Анна.
В. 144. Жуковський Іван.
В. 155. Ходань Дмитро.
В. 211. Бабій Анна.
В. 217. Шкапій Анастазія, Нищук Ксеня.
В. 221. Петришин Текля.
В. 223. Мельник Марія, Мельник Анна.
В. 228. Худинця Григорій.
В. 262. Придун Тарас.
В. 268. Ваврик Марія.
В. 301. Шевчук Михайло.
В. 310. Нигрич Анна.
В. 321. Куриляк Йосиф.
В. 352. Скульський Йосиф.
В. 361. Шевчук Василь.
В. 369. Марців Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 140. Стрібіцький Микола.
В. 263. Оленич Дмитро, Оленич Микола, Оленич Михайло.
В. 358. Воланський Роман, Підзірайло Анна.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 127. Гач Ірина О.
В. 151. Пипюк Меланія.
В. 185. Блашкевич Анастазія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1933 р. було в У. Н. С. дітей членів	11,750
В місяци березні 1933 р. принято нових	33
В місяци березні 1933 р. принято наново	47
В місяци березні 1933 р. принято з переступними листами	17
Разом	11,847
В місяци березні 1933 р. суспендовано	190
В місяци березні 1933 р. відійшли з переступними листами	21
В місяци березні 1933 р. відійшли до повнолітних членів	21
В місяци березні 1933 р. відійшли на безплатне продовж.	6
В місяци березні 1931 померли	3
Разом	241
З кінцем березня 1933 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,606

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	10,227
В клясі 2-гій за 50 цнт. місячної вкладки	1,379
Разом	11,606
З кінцем березня 1933 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31,243

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць березень 1933 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (квітня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця квітня 1933 року, то в травні 1933 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци березні 1933 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци квітні 1933 р., бо на другий місяць, то є травні 1933 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Відділ 306 У. Н. Союза в Лінден, Н. Дж. — Ваш проєкт є нападом на особу, члена іншого Союзового відділу, котрого по імени публично пятнуєте, не виказуючи, що він злого зробив для організації. За такий проект всі підписані, організація й редакція можуть відповісти перед судом. Тому не можемо його помістити. На редакцію й урядників можете собі писати, що Вам подобається, згідно з Вашою честю і мораллю. Того Вам не боронимо. Але чести Союзовців, коли їх по імени визиваєте, ми боронимо з морального боку, як теж тому, щоби не наражувати У. Н. Союз на процеси.

С. Г., Бейон, Н. Дж. —Письм з краю з оголошенням жертводавців не передруковуємо, бо дуже часто буває так, що приходиться нам оголошувати збірки по кілька разів. Тому, коли хто хоче оголошувати збірки на краєві цілі, хай пересилає спис жертводавців від комітетів, які працюють в Америці. Ніяких краєвих подяк не поміщуємо, бо це забирає забагато місця в ґазеті.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 11. квітня ц. р. помер **Стефан Мороз**, член відділу 400 в Іселін, Па. Покійний вступив до У. Н. Союза в 1914 році. Походив з села Рогізно, повіт Яворів. Був добрим членом і щирим Українцем, котрий ніколи не відмовлявся від народних жертв. Всі його любили. Тому прибуло багато народа на похорон. Прибули не лише Ураїнці, але й чужинці, як Словаки, Мадяри і інші. Покійний осиротив жінку Анастасію. Хай чужа земля буде йому пером.

Микола Воловецький, секр.